

**แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง
(แบบฟอร์ม 4)**

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

ชื่อ-สกุล มณฑนา กุณชรินทร์

เบอร์โทรภายใน 02-200-3851-3

เบอร์มือถือ 085-4077030

หน่วยงาน SDIPD81

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล

*ชื่อ-สกุล มณฑนา กุณชรินทร์ รหัสบุคคล 012663

(ผู้ที่ได้รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:** 1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ให้ไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ชื่อเรื่อง ดูแลด้วย..หัวใจ

พยาบาลคำสั้นๆ แต่มีความหมายยิ่งใหญ่ ภายใต้ชุดฟอร์ม และหมวกสีขาวนั้นมีพลังของความเมตตา และมีความปรารถนาให้ผู้ป่วยหาย กลับไปทำหน้าที่และใช้ชีวิตกับครอบครัว หลายคนคงได้ยิน บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ในบทละครเรื่อง เวณิสวานิช ที่กล่าวว่า

“อันความกรุณาปราณี

จะมีใครบังคับก็หาไม่

หลั่งมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากฟากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน”

ทุกถ้อยคำในบทพระราชนิพนธ์ ได้บรรยายถึง คุณค่าของวิชาชีพพยาบาลได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้มองเห็น ภาพความเสียสละของ มิสฟลอเรนซ์ ในดิงเกลในอดีต ที่เสียสละ ทูมเตตนเองเพื่อช่วยเหลือทหารที่เจ็บป่วย ในอดีต ถ้าจะเปรียบแล้ว พยาบาลนั้นถือว่าเป็น เสาหลักในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย เพราะพยาบาลเป็นผู้ที่อยู่ ใกล้ชิดทุกช่วงชีวิตของผู้ป่วย ตลอด 24 ชั่วโมง

ในหอผู้ป่วยพิเศษที่มีความจำเป็นต้องมีญาติเฝ้าตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากการดูแลหลักที่ผู้ป่วยได้รับ จากพยาบาลแล้ว การเฝ้าไข้และการดูแลช่วยเหลือบางส่วนผู้ป่วยจะได้รับจากญาติผู้ดูแลที่อยู่ในห้อง ทั้งที่เป็น ญาติสายตรง เพื่อนสนิท หรือ มาจากศูนย์ที่รับดูแลซึ่งเราจะเห็นภาพเด็กศูนย์ที่เข้ามารับจ้างดูแลมากขึ้น เนื่องจากขนาด ครอบครัวไทย มีขนาดลดลง ตามอัตราการเกิดที่ลดลง นั่นเอง

ในช่วงตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยเป็นเวลาต่อเนื่องกัน ได้มีโอกาสพบเจอ เด็กศูนย์ที่รับจ้างเข้ามาดูแลผู้ป่วยรายหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าจะเรียกว่า น้องเด็กศูนย์ ความประทับใจและรู้สึกชื่นชม

ความเอาใจใส่ทั้งอดีตหลับนอน นอนไม่เต็มอิ่ม เนื่องจากผู้ป่วยมีอาการเหนื่อยเป็นระยะ มีอาการปวด บางครั้งก็สับสน แต่น้องเด็กศุณย์ก็ยังอดทน ดูแลเอาใจใส่ไม่เคยห่าง ภาพที่คอยห่มผ้า คอยจับมือกระตุ้นความรู้สึก ให้กำลังใจ ให้ความรู้สึกอุ่นใจ ตื่นนอนทุกครั้งเมื่อได้ยินเสียงเรียก ช่างเป็นความโชคดีของผู้ป่วยรายนี้จริงๆ หลังจากที่ข้าพเจ้าให้ยาคนไข้เสร็จ พลันก็ได้ยินเสียงขอบคุณจากเด็กศุณย์ การสนทนาจึงเกิดขึ้น นิดหน่อยก่อนที่ข้าพเจ้าจะเดินออกจากห้องผู้ป่วยออกมา

น้องเด็กศุณย์ “ขอบคุณคะ คุณพยาบาล”

พยาบาล “เมื่อคืนได้นอนมั๊ย”

น้องเด็กศุณย์ “ไม่ได้นอนเลยคะ คุณยาย ร้องทั้งคืน แต่ไม่เป็นไรคะ ทนได้ สงสารคุณยาย

พยาบาล “กลับบ้านมีคนช่วยเหลืออีกไหม”

น้องเด็กศุณย์ ตอบกลับมาว่า “ ไม่มีหนูอยู่กันสองคน”

ซึ่งแปลว่า ผู้ป่วย กับ ผู้ดูแล เท่านั้น ข้าพเจ้าสงสารยิ่งให้กำลังใจ และเดินออกจากห้องผู้ป่วย ความชื่นชมในตัวน้องเด็กศุณย์นั้นถือว่า มีความสามารถในการดูแลผู้ป่วยที่ยอดเยี่ยม มีความเอื้ออาทร ที่สำคัญดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจแห่งความเป็นมนุษย์ได้ดีเลยทีเดียว

ข้าพเจ้าในฐานะพยาบาล ที่ถึงแม้ว่าประสบการณ์การณ์ในการในการดูแลผู้ป่วยอาจไม่มากนัก การเรียนรู้การดูแลจึงเกิดขึ้นไปพร้อมๆ กับการดูแลผู้ป่วย ความพยายามทำความเข้าใจถึง โรค อารมณ์ ความรู้สึกของผู้ป่วยซึ่งเป็นคุณสมบัติที่พยาบาลที่ไม่สามารถทดแทนด้วย AI เพราะถึงแม้เราจะพัฒนานวัตกรรมต่างๆ และ มี AI เข้ามาช่วยดูแลดูแล ช่วยในการผ่าตัดให้มีความแม่นยำ แต่ผู้ป่วยก็ยังคงมีความต้องการ การตอบสนองจากมนุษย์ด้วยกันเอง การดูแลจึงไม่ได้ปฏิบัติแค่เพียงบทบาทหน้าที่ เท่านั้น แต่เกิดจากใจที่เป็นกุศล ให้การดูแลผู้ป่วยทั้งทางกายและทางใจไปพร้อมๆ กัน

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน) นางสาว มณฑนา กุณชรินทร์

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย) นางสาว อีรวรรณ คนชม

สังกัด หอผู้ป่วย

พิเศษ 81

งานการพยาบาลผู้ป่วยใน